

משמעות

דבר הדעת

"להAIR את הדרך"

ארגון 'הארה' מציג: תוכנית 'הרימות' בחורו'

ארגון 'הארה' הוקם מטרך חזון עמוק להאריך את הנפש והנשמה של כל ילד ובחור. הארגון חותר להביא פתרונות יצירתיים ב כדי שכל אדם יגשים תחחות ערך עצמי עמוק, מtron הבנה של "כל אחד ואחד בארוו איר". כל אחד מאיינו הוא עולם ומולאו, וכל נשמה קוקה להכרה והארת פנים שתאפשר לה להביע את גדולתה ואת הפוטנציאלי היהודי שלה.

מטרת הארגון היא להאריך את הדרך לכל חינוך. דרך הלילוי והתמייה, 'הארה' פועלת לעזרת כל אחד למצוא את אוורו הפנימי, להתחבר לתורה ולמצוות, ולהציגים את ייעודו הרוחני והאישי. בימים אלו עוסדים בארגון על פיתוח תוכניות נספנות להארת הבחרות, להארת הילדים שזוקקים לדיד מכוונת, וגם על תכנית לבנות חיל, בע"ה נידיע אתכם בתוכניות הבאות בקרוב.

תוכנית 'הרימות' בחורו - ההכנה המשלמת לשכינה גדולה

תקופת מי החברות, ובעיקר השנה של שיעור ג' בישיבה קטנה, היא אחת התקופות הקritisטיות בעיצוב עתידי של כל בחור ישיבת. מטרות הבנה זו, פיתחנו את תוכנית 'הרימות' בחורו', שטרתה להעניק לתלמידים כלים וחוויות ורטשימים שייננו אותם בצורה מיטבית לקדחת המעבר לשכינה גדולה.

התוכנית נבנתה בשיתוף פעולה עם מושגים וראשי ישיבות, ומטרתה היא לסייע לבחרות לבסס את סודות האישיות והאמונה שלהם, ולהבטיח מעבר חלק ויציב בין ישיבת קטנה לשכינה גדולה.

STRUCTIONS תוכנית: בסיסן יסודות היהדות באופן שייוו בסיס איתן לכל התקופות הרוחניות של הבחור בעתדי.

הכהן שבך: הכרת הכוחות הפנימיים והיחודיים של כל בחור, לצד בניית דימוי עצמי חיובי וחזק.

אורחות חיים: הענקת כלים מעשיים לניהול חיים עם אחריות ו齊בות, תוך הכרנה נפשית ופיזית לקדחת העליה לישיבת קבוצה.

לשபיע מטבח: חיזוק האמונה ביכולת להשפיע בסביבה האישית והרובה, ולממש את הפוטנציאלי האישי.

תמכים עלי: תמייה אישית ואינטנסיבית לאורך כל התקופה, דרך קשר ישיר עם ראש הקבוצות.

מבנה התוכנית: לכל קבוצת תלמידי שיעור ג' ימונה 'משפיע' שליטה את הבחרות לאורך השנה. בחירת המשפיע נתונה לכל ישיבה, הפעולות מתקיימת במפגש קבוצתי לחיזוק והעזה משותפת אחת לשבוע, ולאחר מכן יכולם הבוחרם המענייןים להיפגש לשיחה אישית עם המשפיע לשם הכוונה וסיווע בקשימים אישים.

התוכנית כבר פועלה בשיתוף ארגון "כרם" במשך השנה שעברה בהצלחה ובה בישיבות מובחרות. ההורשה לתוכנית 'הרימות' בחורו' לישיבות עומדות להסתדים, ניתן לפנות לפרטים נוספים לפל' 054-8479855

תוכנית 'הרימות' בחורו' היא חלק ממחלקת כל של ארגון 'הארה' להאריך את הדרך לצעררים, להעצים ולחבר אותם לתרבות ולמצוות, לעורם בהם את הכוחות הפנימיים, ולסייע להם לעבור בצוותה חלקה את השלב החשוב של המעבר לשכינה גדולה.

שבת שלום ומבורך

הרב אלchan Ryzman

דעתן זהה זען

ישותם איתנים מפרשנות השבועה

- כאשר אתה תורם וועור, הברכה מגיעה גם לך.
המסדר העולמי מדברי השפט אמרת ופסוקי התורה הוא ברור: העוזרת לזרות אינה רקס חובה מוסרית, אלא גם הזדמנות להתפתחות אישית ולברכה בחזי האדם.

* * *

"כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי פול הנופל ממנה"

גדורים וסיגים בмедиיה נכונה

בשעה שאדם גודר עצמו ובונה לעצמו גדרים וסיגים על מנת להישמר מהחטא להתקדם ולהתעלמות בעבודות ה', עלי לוודאי שום נעשה בмедиיה ובמושורה, באופן שיכל לעמוד בהם. אם הגדרים יהיו מעל ומוביל לכוחותיו, עלול להיות מצב שבו צטרך להפר את הגדר, וזה כCHASE מכך יפר לאט לאט גדרים נוספים, עד שיגיע חילילה למצב שבו הוא עבר על האיסור עצמו.

הדברים מבוארים בתורת משה "לחחת סופר": על פי חז"ל, אדם חייב לעשות גדרים וסיגים. "אםنم ציר לזה שמירה יתרה שלא תהיה המשמירה לו למכתש", כפי שכותב חותם הלבבות, כי היצר הרע ילהום נוכד האדם וינסה להעבירו על הגדר שהציב, ודרך אותו הגדיר דודר לניבור גם על גדרים אחרים עד שיגיע ליליה לאיסור ממש.

ומזהיר החתום ספר על הסכנה שבגדירות מוגזמים:

"והוא הבעל גדור יהיה נגען על זה הורבה מה... וזה מرمץ הקרא כי תבנה בית חדש, שתחדש ביתך לשוב אל ה', איז העיקר 'ועשית מעקה לגגך' גדרים וסיגים, אך אםنم ישמר שלא תשים דמים בביתך, שלא ישם המעקה שהוא מוגזם, פמן אונטו המעקה יפול חוץ".

האיזון בגדירים וסיגים דברי החתום ספר מלמדים אותנו על הצורך באיזון בין אשור מקבלים על עצמנו גדרים וסיגים. על האדם לשומר שלא עמיד את עצמו בנסיבות מינין יחולותיו, כך שלא יגורם מכך נזק חילילה. גדרים טובים הם אלה שמחזקים את האדם ועוורום לו לשומר על רמותיו הרוחנית, אך אם קשים מדי לביצועו, הם עלולים להוביל למפללה ולירידה רוחנית חמור יותר.

לסיכום
הגדירות והסיגים בעבודות ה' הם כלים חשובים להתרחקות מהחטא ולשמירה על רמה וohanit בגבורה, אך עליהם להיות בмедиיה הרואה, באופן שייחיו ביצוע ולא יוביל להתרומות חילילה. כפי שכותב החתום ספר, יש להיזהר שלא להעמיד את עצמנו בסכנה כאשר בונים גדרים בגביהם מד' שלא ניתן לעמוד בהם.

"כי תצא למלחמה על אויביך"

פתח פתח קרן

לפעמים האדם חושב לעצמו, כיצד יוכל להצליח במלחמה נגד היצור הרע ובעובדות ה' שלו? הרי זו עבודה קשה. אולי האמת היא שהאדם צריך רק לפתח, להתחיל את ההתחלת, ואז הקב"ה כבר מסיעו. כך מבאר ה"דגל מלחנה אפרים"

כי יצא למלחמה על אויביך - הינו, תיכך כשיהיה איתיתוatta דلتתא ותצא למלחמה נגד היצור הרע, אז בוזאי ינטנו ה' אלקיך ביז'ך. נמאמרם ז"ל "שיר השירים רביה ה', ב": פתחו לי חזהה של מחות ואני אפחה לכם ארבות ארכבות".

בקר מביר הדגל מלחנה אפרים שהעיקר הוא לפתח בצד הראשון, והסיום האלקי גיגע בעקבות זאת.

* * *

"העם תקים עמו"

העזרה לאחר מיטיביה עם העוזר

לעתים האדם מותלבט מזמן להשיקע מזמן בזורה לזרות כאשר הוא יכול להקדיש את הזמן הזה לצרכי האישים. אולי, התורה מלמדת אותנו כי אדרבה העוזרה לאחרים פוגעת באמון, אלא מטיביה עמו גם מביאה ברכה בחיים. השפט אמרת (שנת תרל"ז) מבהיר את העיקרון הזה בזורה עמוקה יותר. הנה נצוטינו בתורה "העם תקים עמו" (דברים כב, ד), זה מי מצהה לעמוד לימין הזרות ולעוזר לו, כגון להרים משאו של חבר, ועל כן כותב:

"העם תקים עמו, כי מה שאחד עוזר לחביוו כען אמרם הו, והוא נושא בעל עם חביך, כמו כן זוכה לתבן עצמו לישר אורחותיו להיות לו תקומה. וזה 'העם תקים עמו', והוא ענן יותר משבעל הבית עשוה עם העני, העני עשוה עמו".

השפעת העוזרה על העוזר

הסביר הוא, שadam המסייע לאחרים, בעצם מסייע לעצמו. זה קשור הדדי, כאשר העוזר מקבל תיקון פנימי ותוכומו, והעזרה לזרות מתרברת כפעולה שגמぞקה את העוזר בישור דרכיו.

בדרי השפט אמרת מתחברים ליסוד מוסרי עמוק: החסד והעזרה לזרות אינם רק מעשה של נתינה ביצונית, אלא הם גם דרך לבניית האישיות הפנימית של העוזר. התורה מדגישה את ערך העוזרה לזרות גם במקומות אחרים: "מי בgal הדבר הזה יברך ה' אלקיך בכל מעשיך ובכל משלחך" (דברים טו, י)

על מלת החברה והשפעתה

בוחדש אלול כל אחד מתבונן ועשה חשבון נפש על העבר ומתוכנן לעתיד טוב יותר.

ישן שתי דרכם להתקדם ולהתעלות: אפשר להתבדר ולשבות בלבד עם עצמן, ואפשר לשבת עם חברים ובחברה. הבדל משמעותי ובולט קיים בין חבריו הנכויים ובעודו אישת לבין עובודה הנעשית מתוך היבור וחברים. כפי שהדברים מבוארים בספר הקודש "מאור ושםש" בפרשנותנו, בעוד שמתובדד עסוק בעבודתו האישית, התוצאות שהוא אין לו בוגדיות וזרמיות בלבד. לעומתו, המותחבר בחברה משפיע לא רק על עצמו אלא גם על אחרים, והשפעתו חזקה יותר, מתרחבת ומתמשכת לזמן זמן.

ואנה מה שכתב "המאור ושםש" שמדובר זהה השינוי שהביא עמו מרך הבעל שם טוב ה'ק' ז"ע:

"והנה ראיינו בדורות שלפניו טרם נפתחת בעולם נוגה או רוך הבעל שם טוב צזוק", אשר בעת זאת מראש חדש אלול ואילך כל איש אשר גנע יראת ה' לבבו והיה ירא וחוד מאמנת הימים הנוראים המשמשים ובאים, והוא נסרים חדר בחדר להתבדר בילוי וברת האדים בבני נסית ואביהם, ומהם אשור והתגענו תעניתם ועשו טיגפים ופרישות בני אדם".

ולמורות זאת, הדור שלאחר הבעל שם טוב הגיעו למסקנה שאין זו הדרך העיקרית בעבודת ה':

"ואולם לא זו הדרך העיקרית בעבודת השם יתברך, רק העירקי והידר שהכל תלי בו ונתקן דורי התשובה הנכונה המצאה תמצאה על ידי אותבת החברים ודיבוק חברים ותקרטות לצדיק הדור".

כוח החברה בעבודת ה'

ומdagיש ה'מאור ושםש' את מלעת החיבור לחברים, כאשר אין זוג שווה בכולם, וכי אין זוג שווה בהם נוגה וברות רבות לבנות ה'. כי כאשר האדם נמצא בחברה של חברים העובדים את ה' בתהבותם, משפיע עליו הדבר לחיב ומעובדו לתקון מעשי. בהיות האדם שרוبي בין החברים, הריוו למד מחברי, וכן מכך וזוהו את פגמי בצורה טוביה יותר, מה שMBOLIL אותו לתשובה אמיתית. ואף אם נדמה לאדם שבשת התבודדות הוא מצליח לנורא את לבבו ביטר שאות, עדין עדין לו להתחבר לחברה ולהשפיע על חברים:

"עם כל זה יונר ראיינו ונכוון להחזק במעט אבות חברים ולקובר אותם לדרכ' ה' כי על ידי זה יוכל להמשך האריה לאורך ימים על ידי מה שמקרבים לעובדת הבורא והתבודדות אינו פועל כי אם לשעטו".

המאור ושםש משתמש למשל של מצוות שליחו הקן כדי להמחיש את העניין:

"שלח תשלח את האם ואת הבנים תחק לך" (דברים כב, ז). הגם שתצטרכ' לעזוב מעט את התבודדות שלך, שהוא היא המאמץ להשתלב בחברה ולקובר את חבריך לעבודה רוחנית, זהה נושא פרי לטוחו ארוך יותר. "למען יטב לך והארכת ימים" - ההארה שמתבלת מוחיבור לחברים מתמשכת ומספקת כוח לאורך זמן רב.

סיכום

העבודה בחברה תורמת לתשובה אמיתית ולשיפור רוחני מתמיד, בעוד שהתבודדות מספקת השפעה רגעית בלבד. חבריך מגביר את הלהט הרוחני, את ההשפעה הפנימית והחיצונית, ואת התועלות שנשמרות לאורך ימים.

פרשת בן סורר ומורה אחת מהפרשיות הבולטות בתורה בעיסוקה בחינוך הילדים. למרות הקביעה של חז"ל (סנהדרין עא, א) "בן סורר ומורה לא עתיד להיות - ולמה נכתבו, דושך ובל שכר". התורה בוחרת להקדיש פרשה שלמה לנוasha זה, בכדי ללמדנו בינה והשכל בדרכי החינוך, עם דגש על התמודדות עם ילדים שנמצאים בסיכון. לחך לא ויתורים

האוור החיים הק' בפירושו לפרשת בן סורר ומורה מתייחס לשאלת מדוע התורה מזכירה במפושת את המילים "בקול אבוי ונקל אמו", ולא מסתפק בלומר "בקולו", שיכולה להזכיר על האב הנזכר בתחילת הפסוק. לברור, התורה מדגישה כאן עקרון החינוך החשוב: הסטייה של בן סורר ומורה נובעת מכך שההורם, ככלומר האב והאם, שהם בעצם ייצוג של הקב"ה וכנסת ישראל, אינם ממלאים את תפקידם כראוי בחינוך ילדיים.

"בקול אבוי ונקל אמו - טעם שהוחזר להזכיר אבוי, ולא הספיק לומר בקולו... העיר כתוב כי בן סורר ומורה לילדיו יסבירו כן הינו מודר באבוי ואמו שהם הקדושים ברוך הוא וכונסת ישואל... כי לפי שילדיו חוסכים שבטים מנגנונים ומנגנחים אוטם לעשות הטוב והישן בעיניהם, זה יסביר שגם בהם מרווח".

האוור החיים הק' מסביר כי ההורם שמופרים במשמעות ואינם מוחנים את לדיהם כדאיו, ככלומר "חוסכים שבטים" - אינם מעוניינים או מוחנים בצורה הנכונה - מאפשרים לילד לפעול לפי ראות עיניו. חוסר זה בחינוך גורם לילד למורוד בהורי, ומכאן הבעה מתרחבת למדוד כליל בקב"ה ובכנסת ישראל.

אחדות דעים בין החורים

בכל מקרה שבו נעור מורה סימני מודנות, علينا להתבונן לעומק ולנסות להבין מהו שורש הבעיה ומה הביא את הנער לפניו. פעמים רבות, הסיבה קשה לסביבה ובויתות ולטיפול בקשר בין החורים. כפי שמבואר במרא מסכת טנהדרין ע"א: "תנאי, רביה אומר: אם לא היה אמו שוה לאביו בקול ובמורה אינו עשה בן סורר ומורה".

הגמר מדגישה את החשיבות של אהדות בין החורים - חינוך אפקטיבי דורש שהאב והאם יהיו מותאמים וישדרו לילד את אותו המסר. ההורם צרכים לפחות באחדות דעים ולדבר בקול אחד, כך שהילד יוכל ליחס שיש משמעת ברורה ומשמעות מוסכמת בבייה.

המהרש"א מתייחס לכך בפירושו, ומסביר שכאר אין תיאום בין ההורם, הילד אינו מקבל את התוכחה בצורה נכונה, כיון שהוא רואה שהתוכחות מגיעות ורק מצד אחד של ההורם. כאשר הילד חש שהתוכחות אכן איחוד, הוא עשוי לחשש שהחינוך אינו אמיתי או מוחלט:

"גוראה כי הבן סורר אף כשהוחיזו אותו אבוי ואמו כמו פעמים, אפילו והוכיזו שניהם היה מקבל תוכחות".

מכאן עולה עיקרון חשוב: כאשר ההורם פועלים בתאים נכון, אך הם חיברים להגיון בשיטוף פעולה מלא מצד שני החורים.

המהר"ל בחידושי אגדות מוחזק את הנקודה זו, ומסביר שטעמורת היחסים בין ההורם משפיעת ישירות על החינוך של הילד. כאשר אין תיאום מושלם בין ההורם - בין בוקל, במרא מספחע על הילד:

"כאשר אין אבוי ואמו שווים בקול, אם אין אין זוג שלם זוג שהוא גמו, כי הזוג השווה צדיקים שישים ושווים. וכך צדיקים שישים בקול ובמורה ובוקמה, כי הקומה מורה על הגוף והקול מורה על הדיבור של דיו האדם נשחיה, והמורה הוא צלם האדם".

המהר"ל מדגיש שהחינוך הנכון מתחילה בהתאם בין ההורם. כאשר יש אחדות ושווון בין ההורם - הילד מקבל את החינוך בצורה מתואמת ומואזנת.

לחך מגיל צעיר

החינוך האפקטיבי ביחסו מתחילה בגל צעיר. כאשר מוחנים את הילד מוקדם, ניתן לעצב את אישיותו ולהוביל אותו בדרך הנכונה, אך כאשר מוחנים הילד מוגבר, השפעת החינוך פוחתת והקשה בחינוך גדול.

האלשיך הק' מוגריש עזין זה: "אמור דואנו כמה חושך שבטו בילדות שונא בניו וגוזע רעה לעצמו".

האלשיך מסביר שההורם שמנעו חינוך ומשמעות כשהילד היה קטן, בעצם גרמו נזק לעצםם ולילד, שכן כשהילד גדל, התנהגוו הביעתיות תתעצם ויהיה קשה מאוד להחזירו לדרך הישר.

לחך כשבועו ילד, שעילן בהגיעו לגדוד יקרא בגודל התפקידו.

בהתמודדות החינוכית עם נערם, האלשיך הקדוש מטור מצב שבו הילד בוגר והperf ל"בנ'" ולא עוד "ילד", אך הוא כבר ארך שורש הברה אינו מתחילה בגל הנערם, כי אם בשנות הילדות המוקדמות, כאשר נמנעו ההורם לשים לו גבולות ברורים ולהטיל ממשמעת, אשר כתוצאה מכך גדל הילד ונעשה מפוק, וכי שמסביר האלשיך הק': "כי אין זה רק שלא

עצמם אבוי בילדות, שעילן בהגיעו לגדוד יקרא בגודל התפקידו".

זהירות בגיל הנערם כאשר ההורם ניסו לחך אותו בגל הירש, שוב אינו מתיירא או ממוריו, התנהגוו מהחרירה והחינוך כבר לא משפיע עלי. גם אם ההורם ניסו לחך אותו בגל הירש, שב לא תועיל תוכחתם:

"כי הנה מעתה לא יטב לך לוחות לשון ולא יסוי שוט ושבט, כי הכל מעתה ימשך שעל הוכחת דברים שדרך הבן לשמעו אל אבוי מחמת ריאה ואל האם מחמת כבוד... הנה זה, אחר של לא יסרו אותו בילדות עתה אם ייכחנו אבוי".

כאשר הנער כבר לא גziel לקלבל מרות, אז גם אם יסרו אותו בחומרה לא יועיל כלום:

"אם יסרוו בשותים איז צוריך לומר שלא ישמע כל אחד מהם כי יוכחן בפני עצמו כי אם אז יתפרק יותר, כי לא ישמע עליהם אבוי מפני הריאה ולא בקהל אבוי המכובד".

בסופה של דבר, הטעות נובעת מזחחת החינוך המוקדם ומהעובדת שההורם פעל בתחילת בוקל אחד ולא חינכו את ילם בקטנותו. כאשר ההורם מנעים מהחין ולהציג גבולות בילדות, התוצאה היא שלילדים יגידו לסטיה ורוחנית

וחברתיות, והחינוך בוגרות לא ישפיע עוד. אשר על כן עלינו להשקיע מוחתנה להבנה נכון וואוי בכדי שנזכה לנחתה.